

คุณครูเชิงวาระนักศิรีเรื่องขุนช้างขุนแผน

นายศักดา พันเนน เพ็ชร

004963

ศูนย์วิทยบรพยากร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต
แผนกวิชาแม่ยมศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2517

THE LITERARY VALUES OF KHUNCHANG-KHUNPHAN

Mr. Sakda Phannangpet

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education
Department of Secondary Education
Graduate School
Chulalongkorn University
1974

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้เข้าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
.....

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....
.....

.....
.....

.....
.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

อาจารย์กุลทรัพย์ เกษเม่นกิจ

หัวข้อวิทยานิพนธ์

คุณค่าเชิงวรรณคดีเรื่องชุมชนช่างชุมชนแagen

ชื่อ

นายศักดา บันเทงเพ็ชร แผนกวิชา มัชymศึกษา

ปีการศึกษา

2516

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์สำคัญของการค้นคว้า และพิจารณาศึกษาทั้งในเรื่องชุมชนช่างชุมชนแagen ใน การทำวิทยานิพนธ์ คือ เพื่อหาคุณค่าทางวรรณคดีในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในบทขับเสภาเรื่องนี้ ทั้งในส่วนที่เป็นคุณค่าในเนื้อหาสาระของเรื่องโดยตรง และคุณค่าทางค่านอน ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับวรรณคดีเรื่องนี้ บทที่ 1 กล่าวถึงความเป็นมาของมูญหา โดยเริ่มทั้งแต่แรงบันดาลใจ ให้ผู้เขียนสนใจศึกษาบทขับเสภาเรื่องชุมชนช่างชุมชนแagen ตลอดจนประโภชน์ที่จะได้รับจากการค้นคว้าวิจัย เนื่องจากวรรณคดีเรื่องนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นยอดแห่งบทขับเสภา มีมูญนิยมอ่อนกันแพรทุลาย และเป็นที่รู้จักทั่วในหมู่คนไทยและชาวต่างชาติ ความล้ำค่าอีกประการหนึ่งคือ เป็นแบบเรียนวรรณคดีไทยในการศึกษาหลายระดับ อนึ่ง วรรณคดีเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิต ความนิยม ค่านิยม และสภาพความเป็นอยู่ของชาวไทยโดยทั่วไปในอดีตอย่างแท้จริง ดังนั้นการวิจัยจึงเป็นการวิเคราะห์หาคุณค่าของวรรณคดีเรื่องนี้ให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาเรื่องนี้ท่อไป บทที่ 2 กล่าวถึงคำนานของเรื่องชุมชนช่างชุมชนแagen ซึ่งสันนิฐานว่ามีเค้าเรื่องจริงเกิดขึ้นเมื่อประมาณรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 2 แห่งกรุงศรีอยุธยา แต่บทขับเสภาฉบับที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน ได้มีขึ้นในรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ นอกจากนี้เป็นความอшибายลักษณะของเสภา นิยาย เครื่องดนตรีประกอบ การขับเสภา ตลอดจนสาระสำคัญที่เกี่ยวเนื่องกับบทขับเสภาเรื่องนี้ บทที่ 3 เป็นการพิจารณาคุณค่าของบทขับเสภาเรื่องชุมชนช่างชุมชนแagen ในแง่มุมต่าง ๆ โดยเริ่มทั้งหมดความคิดเห็นในเชิงกรีดพินธ์ค้านสำนวนภาษา กวีโทรหาร ภาพพจน อารมณ์สะเทือนใจ และกวีทศนะ โดยผู้เขียนได้ใช้แนวทางการศึกษาคำประพันธ์ร้อยกรองที่นิยมกันมาก หลักอ้างการศึกษา ประการหนึ่ง และได้ใช้ทฤษฎีการศึกษาวรรณคดีในเชิงปฏิบัติ (Practical Criticism)

เข้าช่วยในการศึกษาอีกประการหนึ่ง ที่จากนี้เป็นการศึกษาลิขีในการดำเนินเรื่องคือ แก่นเรื่องและลักษณะตัวละคร กวีໄโค้เสนอแก่นเรื่องสำคัญอันได้แก่แนวคิดทางพุทธศาสนา ในขอที่ว่า สรรพสั่งหงษ์หลายเป็นอนิจัง ไม่เที่ยงแท้แนนอน มีการเกิดแล้วก็มีการคบวนเวียน กันอยู่เป็นวัฏสังสาร ส่วนการศึกษาตัวละครนั้น ผู้เขียนเห็นว่ากวีໄโค้เสนอตัวละครหลายแบบ แตกต่างกัน พฤติกรรมของตัวละครซึ่งเป็นสามัญชนเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นวิถีการดำเนินชีวิต ของชาวไทยในอดีต และให้แบ่งคือเป็นคติแก้ญาติ พฤติกรรมของตัวละครมีส่วนสร้าง อาชญากรรมที่อนใจทำให้ญาติช้ำชั้งประทับใจตอนสุดท้ายของบทนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงลักษณะ สังคม ค่านิยมของสังคม ดังที่ปรากฏในเรื่อง โดยใช้วิชาสังคมวิทยาเข้าช่วยในการศึกษา และได้กล่าวถึงการปกครอง และความสำคัญของพุทธศาสนาในสังคมไทยในอดีตด้วย โดย กล่าวถึงพุทธปรัชญาที่สำคัญบางประการ บทที่ 4 เป็นการสรุปคุณค่าของเรื่องขุนช้างขุนแผน ผู้เขียนได้ให้ขอเสนอแนะสำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาวรรณคดีสำคัญของชาติเรื่องนี้ ขอเสนอแนะ ที่ผู้เขียนเน้นความสำคัญคือ การศึกษาโดยใช้วิชาการทางคนครี หรือวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ศึกษาบทขับเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน สำนวนทาง ๆ อย่างละเอียดตลอดไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title The Literary Values of KHUNCHANG-KHUNPHAN

Name Mr. Sakda Phannangpet,

Department Secondary Education

Academic Year 1973

ABSTRACT

The main objective of this study is to appraise the literary value in terms of various aspects as contained in the Sepa Khunchang-Khunphan. This covers both the explicit and implicit values. Chapter I deals with the appraisal of the work; starting from the motivation underlying the need to conduct the study and ending with the application of this study. This literature is claimed to be the best of Sepa, and has become one of the most popular work to both Thais and foreigners. In addition it has been selected as the textbook for the Thai literature at different levels. This literature reflects clearly the Thais' common way of life, thoughts, values and the condition of living in the past; this study in effect tends to dwell at large on the analytical approach in the literary value which has made it one of the most interesting work.

Chapter II concious mainly with the history of Khunchang-Khunphan. It is said that this is a true story which happened in the reign of King Rama II of Sri Ayudhaya, but the book we are

reading now was written in the reign of King Rama II of Rattanakosin Period. Besides the chapter intends to describe the characteristics of Sepa, romance, musical instruments accompanying the recitation of Sepa, and the interesting remarks on the rhymes of this Sepa.

Chapter III takes into consideration the value of the rhymes in different aspects; the beauty of the language, Imagery, Emotion and the poet's vision. Using the principles of rhetoric and theory in practical criticism, the writer studies the poet's techniques, the theme, and the characters. Its main theme relates to the Buddhist's moral precept based on the belief that everything in the world is uncertain, birth evolves into death and vice versa in the form of cyclical change. In the study of characters, the writer discovers that different types of characters are presented. The behaviour of those characters who are commoners reflects the traditional Thai ways of life and thought provoking for a better end. The characters' behaviour is capable of moving the readers to the threshold of emotion build-up and empathy. In the last part of the chapter, the writer attempts to describe the structure of the society, social values as appeared in the story by applying the principles of social science in making the analytical study. Mention was made to the administrative system, the importance of the Buddhism in Thai society and the major aspect of Buddhists' philosophy.

Chapter IV is the conclusion on the literary values of Khunchang-Khunphan. Recommendations were given to those who wish

to study this important piece of literature: that they study Sepa by relying on the knowledge of music and study the different styles of writing by applying the knowledge of comparative literature.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๙

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ดำเนินการโดยความคุ้มครองของอาจารย์กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ ผู้ก่อให้เกิดความมั่นคงในแก้ไขเชียน ในมีความสนใจวรรณคดิเรื่องขุนช้างขุนแผน ตั้งแต่ก็มาในระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ยังได้กุณลักษะเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำนำปรึกษาและตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ ผู้เขียนรู้ถึงความซึ้งในพระคุณของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

อนึ่ง ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. จิรุตติ พุกภำນ และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริวิท เพียรชัย ผู้ให้คำแนะนำและชี้แนวทางการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เริ่มแรก

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ดร. วิภา เสนานาญ และอาจารย์ปรีชา ช้างขันยืน ที่กุณลักษณะล้วนเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้

ศักดา ปันเนหะ เทชร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๓
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๔
กิติกรรมประกาศ	๘
บทที่	
1. ความเป็นมาของเมือง	1
1.1 วรรณคดีเกี่ยวกับเมือง	2
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	8
1.4 วิธีคำนวณการวิจัย	9
1.5 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย	10
2. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องขุนช้างชุมแพน	12
2.1 ผู้สืบทอดแห่งขุนช้างชุมแพน	12
2.2 กวีคนสำคัญ ๆ ผู้แต่งบทพิเสภาเรื่องขุนช้างชุมแพน	19
2.3 การเผยแพร่เรื่องขุนช้างชุมแพน	21
2.4 เรื่องย่อ	22
2.5 รูปแบบและลักษณะการแต่ง	37
2.5.1 กรณีพิเศษ	37
2.5.2 เสภา	42
2.5.3 เครื่องดนตรีที่ใช้ในการขับเสภา	49
2.5.4 นิยาย	54
3. คุณค่าของเรื่องขุนช้างชุมแพน	64
3.1 ความหมายสมของเนื้อหาภรรูปแบบ	64

บทที่	หน้า
3.2 รสกวีนพเนช	67
3.2.1 การใช้ถ้อยคำสำนวน	75
3.2.1.1 กวีไวหารอุปมาอุปไมย	76
3.2.1.2 การพรรณนาและการบรรยาย	80
3.2.1.3 การสันนิษฐานถ้อยคำให้ตอบในเชิงเจรจา อย่างคอมมายและคงความ	90
3.2.1.4 ความงามของร้อยกรองในด้านการสร้าง มารยาศต	98
3.2.2 ภาพพจน์	103
3.2.3 อารมณ์สะเทือนใจในกวีนพเนช	109
3.3 ทัศนของกวี	133
3.4 พัฒนาการทางอารมณ์ของกวี	143
3.5 กลวิธีการดำเนินเรื่อง	147
3.5.1 แก่นเรื่อง (theme)	148
3.5.2 ลักษณะตัวละคร	167
3.5.2.1 นางวันทองหรือพิมพิลาไถย	170
3.5.2.2 พลายแก้วหรือชุมแพน	184
3.5.2.3 ชุนช้าง	194
3.5.2.4 ตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องชุนช้างชุมแพน	199
3.6 คุณค่าของบทขับเสภาเรื่องชุนช้างชุมแพนในทางสังคม	218
3.6.1 ลักษณะสังคมไทยในเรื่องชุนช้างชุมแพน	228
3.6.2 ความล้มพันธ์ของบุคคลทั่วไปในสังคม	231
3.6.2.1 ความสามัคคี	231
3.6.2.2 ความนิยมที่ยกย่องคนเมืองรัฐบาล	236
3.6.2.3 ความล้ำค่าผู้ของเพื่อนม้าน	237

บทที่		หน้า
	3.6.2.4 ความเจ้าใจใส่ในทุกชีวิตของคนในสังคม	239
	3.6.3 ความล้มเหลวภายในครอบครัว	242
	3.6.3.1 ลักษณะครอบครัวไทย	244
	3.6.3.2 การสมรส	247
	3.6.3.3 หลักธรรมทางพุทธศาสนาสำหรับคนในครอบครัว -	253
	3.6.4 ความล้มเหลวระหว่างพระมหากษัตริย์กับราษฎร ...	256
	3.6.5 การปกคล้องที่ปราภูในเรื่องชนชั้นชั้นแน่น ...	257
	3.6.6 พุทธประชญาของสังคมไทยในเรื่องชนชั้นชั้นแน่น ...	260
4.	สรุปและขอเสนอแนะ	267
บรรณานุกรม	...	272
ประวัติการศึกษา	...	282

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย